

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Факултет политичких наука

Изборном већу

Изборно Веће Универзитета у Београду – Факултета политичких наука је на седници одржаној 29. јуна 2023. године, сходно Закону о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закон, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), Статуту Универзитета у Београду Факултета политичких наука и Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 192 од 1.07.2016, бр. 195 од 22.09.2016, бр. 197 од 20.03.2017, бр. 199 од 16.10.2017, бр. 203 од 21.05.2018. и бр. 237 од 26.05.2022. године), донело је одлуку о расписивању конкурса за избор ванредног професора за ужу научну област „Политиколошко-социолошке студије“ и формирало Комисију за писање Извештаја о пријављеним кандидатима у саставу: проф. др Славиша Орловић, редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду, проф. др Душан Спасојевић, ванредни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду и др Газела Пудар Драшко, виша научна сарадница Института за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом, једног ванредног професора за ужу научну област „Политиколошко-социолошке студије“. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови*, бр. 1055 од 30. августа 2023. године. На оглас се пријавила једна кандидаткиња: др Јелена Лончар.

Комисија је преузела конкурсну документацију 18.09.2023. године и констатовала да је пријава поднета у складу са условима утврђеним Законом о високом образовању и Статутом Факултета политичких наука, односно текстом конкурса, те да садржи све елементе прописане конкурсном процедуром.

1. Биографски подаци о кандидату

Др Јелена Лончар је рођена [REDACTED] у [REDACTED]. Основне студије међународних односа на Факултету политичких наука уписала је академске 2004/2005. године. Дипломирала је 2008. године са просечном оценом 9,11 уз оцену 10 на дипломском раду на тему „Концепти меке моћи у савременој политичкој социологији“. Током основних студија положила је испите из предмета Политичка социологија и Политичка социологија савременог друштва оценом 10 (десет).

У академској 2008/2009. уписала је мастер студије политикологије смер Политичка аналитика и менаџмент на Факултету политичких наука, које завршава у року 2009. године са просечном оценом 10,00 и оценом 10 (десет) на завршном мастер раду са темом „Демократски потенцијали глобалног цивилног друштва“ под менторством проф. др Вукашина Павловића.

Године 2012. др Јелена Лончар је добила престижну стипендију владе Велике Британије - Чивнинг (*Chevening*) која јој је омогућила да упише истраживачке мастер студије на Универзитету у Јорку. Ове студије је завршила у року и 2013. године одбранила рад на тему „Политичко представљање националних мањина: студија случаја мањинских партија у Србији“ (у оригиналу *Political representation of national minorities: a case study of minority parties in Serbia*) под менторством Др Одре Мичел (Dr Audra Mitchell).

Непосредно након завршетка истраживачких мастер студија, уписала је докторске студије на истом универзитету. За ове студије је освојила стипендију универзитета у Јорку - *Overseas Research Scholarship*. Докторску тезу под називом „Конструисање мањинског представљања: емпиријско-теоријска студија“ (у оригиналу *Constructing Minority Representation: Empirical-Theoretical Study*) одбранила је 30.10.2017. године. Докторску тезу Др Јелена Лончар радила је под менторством Др Монике Брито Виера (Dr Mónica Brito Vieira) и проф. др Нине Касперсен (Prof Dr Nina Caspersen), а комисију за одбрану тезе су чинили проф. др Мајкл Сејвард (Prof Dr

Michael Saward) са Универзитета у Ворику (University of Warwick) и Др Никол Линстром (Dr Nicole Lindstrom) са Универзитета у Јорку (University of York).

Током постдипломских студија, Др Јелена Лончар је била добитница стипендије Фонда за младе таленте Републике Србије „Доситеја“, као и стипендија Фонда за отворено друштво Civil Society Scholar Award и Global Supplementary Grant.

Кандидаткиња је научну каријеру започела на Факултету политичких наука 2009. године на ком је била ангажована прво као сарадница у настави, а потом као асистенткиња. Др Јелена Лончар је 2018. године изабрана у звање доцента на предметима из уже научне области Политиколошко - социолошке студије и од тада предаје на основним, мастер и докторским студијама Факултета политичких наука Универзитета у Београду. На основним академским студијама кандидаткиња предаје на предметима „Политичка социологија савременог друштва“ и „Савремена држава“. У оквиру мастер академских студија, кандидаткиња је ангажована на предметима „Политичка анализа“ и „Цивилно друштво и грађански активизам“ и „Политике родне равноправности“. На докторским студијама, кандидаткиња предаје на предмету „Теорије и политике рода“. Поред наставних ангажовања на Факултету, кандидаткиња др Јелена Лончар је на Факултету политичких наука ангажована и као заменица председника Савета Факултета.

Од 2011. године учествује у реализацији пројекта „Политички идентитет Србије у глобалном и регионалном контексту“ који је финансиран од стране министарства надлежног за просвету и науку у Републици Србији. У периоду од јула 2020. до децембра 2022. године кандидаткиња је била руководилац пројекта „Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократски легитимитет (RECLAIM)“ који је финансирао Фонд за науку Републике Србије. Поред тога у периоду од марта 2021. до марта 2023. била је ко-руководитељка пројекта *Cross-community initiatives*, који је финансиран од стране организације Peaceful Change initiatives из Лондона. Др Лончар учествује и у настави на образовној установи из Сједињених Америчких Држава *School for International Training* на програму *Serbia, Austria, and Hungary: Comparative European Perspectives on Conflict and Democracy*, на ком изводи предмет „Democracy, Illiberalism, and Humanitarianism in 21st Century Europe“.

Током досадашње каријере кандидаткиња је била ангажована као експерткиња и консултанткиња различитих домаћих и међународних невладиних организација попут Центра за истраживање, транспарентност и одговорност, или Peace Nexus и Траг фондације. Чланица је уредништва часописа *Годишњак* Факултета политичких наука

(M51) који издаје Факултет политичких наука у Београду. Др Јелена Лончар је и чланица Међународног удружења за политичке науке (International Political Science Association), Удружења за политичке науке Србије и Југоисточно европске мреже за истраживање рода и политике (Gender & Politics Research Network in South-East Europe).

Доценткиња др Јелена Лончар до сада је укупно објавила две научне монографије и 39 прегледних и оригиналних научних радова у домаћим и иностраним научним часописима и зборницима, од тога: десет чланака у иностраним научним часописима, шест чланака у домаћим научним часописима, деветнаест поглавља у зборницима радова и четири рада саопштена на научним скуповима у Србији и иностранству објављена у целини. Коуредница је и два домаћа зборника радова. Од последњег избора у звање др Лончар је била чланица организационог одбора две научне конференције: „Избори у Србији 1990-2000.“ у организацији Факултета политичких наука и Института за политичке студије и конференције „Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији – (не)научене лекције“ у организацији Центра за демократију Факултета политичких наука.

2. Обавезни услови

Кандидаткиња др Јелена Лончар је приложила списак објављених радова до избора у звање доцента (2.1), као и списак објављених радова од избора у звање доцента (2.2).

2.1. Објављени радови пре избора у звање за које се бира

Књиге:

1. Ђорђевић Љ., Ј. Лончар, Н. Миљковић и Г. Башић (2018), Учесће националних мањина у друштвеном и политичком животу Србије, Београд: Центар за истраживање етницитета.

Чланци у часописима:

2. Cianetti, L. and Lončar, J. (2018). Representation of Minorities: Perspectives and Challenges. *Nationalities Papers*, 46:2, pp. 197-201.

3. Lončar, J. (2018). Accountability of Minority Representation: Methodological Advancements. *Nationalities Papers*, 46:2, pp. 202-218.
4. Ferrara, A., Ivković, M., Prodanović, S., Lončar J., Simeunović, B (2017). Liberalism between Politics and Epistemology: A Discussion of Alessandro Ferrara's The Democratic Horizon: Hyperpluralism and the Renewal of Political Liberalism. *Political Studies Review*, 15:3, pp. 368-390.
5. Lončar, J. (2016). State-Building and Local Resistance in Kosovo: Minority Exclusion through Inclusive Legislation. *Communist and Post-Communist Studies*. 49:3, pp. 279-290.
6. Lončar, J. (2016). Electoral Accountability and Substantive Representation of National Minorities: The Case of Serbia, *East European Politics and Societies and Cultures*, 30:4, pp. 703-724.
7. Стојиљковић З., Спасојевић Д. и Лончар, Ј. (ур.) (2013). Изборна понуда и идеолошко профилисање странака у Србији. *Српска политичка мисао* 2:40, стр. 135-150.
8. Лончар, Ј. (2013). Инклузија структурно дискриминисаних група: о дескриптивној и суштинској представљености. *Политички живот* бр. 7/2013, стр. 65-75.
9. Лончар, Ј. (2011). Разумевање глобалног цивилног друштва, *Годишњак* Факултета политичких наука, бр. 5, стр. 171-187.
10. Лончар, Ј. (2011). Улога цивилног друштва у јавној делиберацији. *Политички живот* бр. 2.

Уредништво:

11. Stojiljković Z, Spasojević D. i Lončar J. (eds.) (2015). *How to Make Intraparty Democracy Possible? Institutional Factors and Internal Dynamics of Intra-Party Relations*. Beograd: Službeni glasnik.
12. Стојиљковић З, Спасојевић Д. и Лончар Ј. (ур.) (2012). *Политичке странке и законодавна активност Народне скупштине Републике Србије*, Београд: УНДП.

Поглавља у зборницима:

13. Лончар Ј. и Стојановић Б. (2016.). *Утицај изборног система на изборне стратегије кандидата и понашање посланика у Србији*. У: Стојиљковић З. и Спасојевић Д (ур.), *Бирачи, партије и избори – како демократизовати партије у Црној Гори и Србији?*, Факултет политичких наука УБ, ЦеМИ, стр. 77 - 95.

14. Lončar J. i Stojanović B. (2015). *Electoral Campaigns in Serbia from 2000 to 2014*. In Stojiljković, Z., Spasojević, D. and Lončar J. (eds.), *How to Make Intraparty Democracy Possible? Institutional Factors and Internal Dynamics of Intra-Party Relations*. Beograd: Čigoja, pp. 87-110.
15. Lončar, J. (2015). *Power-sharing in Kosovo: effects of ethnic quotas and minority veto*. In: Teokarevic, J., Baliqi B., Surlić S. (ed.), *Perspectives of a Multiethnic Society in Kosovo*. Belgrade: YIHR, pp. 359-373.
16. Лончар, Ј. (2014). *Политике идентитета и људска права у изборној кампањи*. У: Стојиљковић, З., Пилиповић Г, Спасојевић Д. (ур.), *Изборне понуде и резултати - Европски избори и избори у Србији 2014. године*. Београд: Конрад Аденауер Стифтунг, стр. 63-85.
17. Лончар Ј. и Спасојевић Д. (2013). Однос власти и опозиције у Скупштини Републике Србије. У: Орловић Славиша (ур.) *Искушења парламентаризма*. Београд: ФЕС, стр. 157-167.
18. Спасојевић Д. и Лончар Ј. (2012). *Политичке репрекусије социо-економских питања у Србији*. У: Стојиљковић Зоран (ур.), *Лавиринти транзиције*, Београд: Фридрих Еберт Штифтунг, Центар за демократију ФПН.
19. Лончар, Ј. (2012). *Политике идентитета и квалитет живота у изборној кампањи политичких странака 2012*. У: Стојиљковић Зоран и Гордана Пилиповић (ур.), *Јавне политике у изборној понуди*, Београд: Конрад Аденауер Штифтунг, стр.73-92.
20. Лончар, Ј. (2012). *Учешће политичких странака националних мањина на изборима 2012 у Србији*. У: Орловић Славиша (ур.), *Избори и формирање владе у Србији 2012*. Београд: Центар за демократију, стр. 121-134.
21. Лончар, Ј. (2012). *Транспарентност Народне скупштине Републике Србије*. У: Орловић, Славиша (ур.), *Демократске перформансе парламената Србије, Босне и Херцеговине и Црне Горе*, Београд, Сарајево, Подгорица: Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Сарајевски отворени центар, Факултет политичких наука – Универзитет Црне Горе, стр. 179-193.
22. Лончар, Ј. (2012). *Утицај међународних актера на рад Народне скупштине Републике Србије*. У: Орловић, Славиша (ур.), *Демократске перформансе парламената Србије, Босне и Херцеговине и Црне Горе*, Београд, Сарајево, Подгорица: Факултет политичких наука Универзитета у Београду, Сарајевски отворени центар, Факултет политичких наука – Универзитет Црне Горе, стр. 223-237.

23. Лончар, Ј. (2011). *Изборна формула и репрезентација мањина*. У: Стојиљковић, Зоран & Спасојевић, Душан (ур.), *Препоруке за измену изборног законодавства у Србији*, Београд: National Democratic Institute for International Affairs, стр. 137-151.
24. Лончар, Ј. (2011). *Представљеност мањина и маргинализованих група у парламенту Србије*. У: Орловић, Славиша (ур.), *Партије и избори у Србији: 20 година*, Београд: Факултет политичких наука, Центар за демократију и Фридрих Еберт Штифтунг, стр. 353-369.
25. Лончар, Ј. (2010). *Инклузивност политичких институција*. У: Павловић, Вукашин (ур.), *Квалитет политичких институција*, Београд: Факултет политичких наука, Центар за демократију, стр. 167-195.
26. Лончар, Ј. (2010). *Однос цивилног друштва и државе након 5. октобра 2000. године*. У: Павловић, Душан (ур.), *Развој демократских установа у Србији – десет година после*, Београд: Heinrich Böll Stiftung, стр. 119-131.
27. Лончар, Ј. и Спасојевић Д. (2010). *Институционални механизми сарадње државе и цивилног друштва*. У: Павловић, Вукашин & Стојиљковић, Зоран (ур.), *Савремена држава: структура и социјалне функције*, Београд: КАС и Факултет политичких наука.
28. Лончар, Ј. (2009). *Развој глобалног цивилног друштва у посткомунистичкој Европи*. У: Вујачић Илија, Чупић Чедомир & Вранић Бојан (ур.), *Консолидација демократије: 20 година након пада Берлинског зида*, Београд: КАС и Факултет политичких наука, стр. 126-147.

Извештаји:

29. Лончар, Ј и Павловић-Крижанић, Т. (2012), *Евалуација рада пет националних савета у Србији: анализе и препоруке*. Нови Сад: Центар за регионализам.

Интервјуи:

30. Ivković M., Prodanović S., Lončar J. and Simeunović, B. (2015) Interview with Alessandro Ferrara: Political Liberalism and Democracy as a Global Horizon, *Filozofija i društvo* 26: 1, pp. 245-263.

2.2. Објављени радови од последњег избора у звање (2019–2023.)

Од последњег избора у звање, кандидаткиња др Јелена Лончар приложила је следеће монографије и радове који су у целости објављени:

Универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем)

Лончар, Ј (2023). *Перформанс политичког представљања: чему служе говори представника*. Београд: Факултет политичких наука ISBN: 978-86-6425-108-2 (M42)

Радови у домаћим и међународним часописима категорије M20

1. Spasojević, D. i J. Lončar (2023). Facing Protests in Serbia: Patterns of New Competitive Authoritarianism. *Democratization*, 30 (7): 1380-1399. DOI: <https://doi.org/10.1080/13510347.2023.2238614> (M21)
2. Lončar, Jelena (2023). Evoking the Resemblance: Descriptive Representation of Ethnic Minorities. *Ethnicities*, online first. DOI: <https://doi.org/10.1177/14687968231166514> (M23)
3. Sielska, Z. i J. Lončar (2022). Conflict as a differentiating factor in the creation of social capital among youth in Serbia and Poland, „*Rocznik Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej*” 20(1): 161-182. DOI: <https://doi.org/10.36874/RIESW.2022.1.9> (M23)
4. Лончар, Ј. (2022). Избори за одборнике скупштине града Београда 2022. године – актери, резултати, последице. *Српска политичка мисао*, посебно издање, 197-222. DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.specijal42022.9>, УДК 342.84(497.11)“2022“ (M24).
5. Pavlović A, G. Pudar Draško i J. Lončar (2021). A Battle for Sovereignty: Who Owns Cultural Heritage in Kosovo? *Southeastern Europe* 45(3): 361-386. <https://doi.org/10.30965/18763332-45030005> (M23)
6. Lončar, J. (2021). Electoral Incentives and 'Shape-Shifting' Representation: Representative Claims of Ethnic Minority MPs in Kosovo and Serbia. *Representation* 57(4): 439-457. <https://doi.org/10.1080/00344893.2020.1842797> (M23).

Поглавље у књизи или рад у тематском зборнику од међународног значаја

1. Lončar, J. (2019). Voices of the Serb Minority in the Assembly of Kosovo. U Gëzim Visoka i Vjosa Musliu (ur.) *Unravelling Liberal Interventionism: Local Critiques of Statebuilding in Kosovo*. London: Routledge, 117-132. ISBN: 978-1-138-57991-0. (M13)

2. Lončar, J. (2019). Cultural Heritage in Kosovo: strengthening exclusion through inclusive legislation. U Aleksandar Pavlović, Gazela Pudar Draško, Rigels Halili (ur.). *Rethinking Serbian-Albanian Relations: Figuring out the Enemy*. London: Routledge, 180-197, ISBN 9781138574830. (M13)

Радови са међународних научних скупова објављени у целини

1. Лончар, Ј. и Н. Бељинац (2021). *Културна аутономија националних мањина: теоријске перспективе и практични изазови*. У: Варади, Т., Г. Башић и С. Таталовић (ур.) *Културна аутономија националних мањина у светлу чињеница*. Београд: Институт друштвених наука, Српска академија наука и уметности, Академска мрежа за сарадњу у Југоисточној Европи, стр. 10-29. ИСБН: 978-86-7093-248-7. Рад представљен на међународној конференцији Културна аутономија и мањинска самоуправа 30-31.10.2019. (M33)
2. Лончар, Ј. и Д. Спасојевић (2022). Буком против диктатуре: Борба за симболичко представљање. *Социологија* 64(2): 227-247, DOI: <https://doi.org/10.2298/SOC2202227L>, УДК 061.23:323.26]:316.773.2(497.11)“2020”. Рад представљен на међународној конференцији Европског конзорцијума за истраживања политике (European Consortium for Political Research (ECPR) General Conference), 30.08-03.09.2021. (M33)

Радови са научних скупова националног значаја објављени у целини

1. Лончар, Ј. (2020). „Избори и представљање жена у Србији од 1990. до 2020”. У: *Како, кога и зашто смо бирали. Избори у Србији 1990-2020. године* (уредили М. Јовановић и Д. Вучићевић). Београд, Службени гласник, Институт за политичке студије, 869-889., ИСБН ISBN 978-86-7419-332-7 (ИПС), УДК 324:305-055.2(497.11)“1990/2020“ (M63)
2. Лончар, Ј. (2020). „Избори и представљање националних мањина у Србији 1990-2020”. У: *Како, кога и зашто смо бирали. Избори у Србији 1990-2020. године* (уредили М. Јовановић и Д. Вучићевић). Београд, Службени гласник, Институт за политичке студије, 843-869. ИСБН ISBN 978-86-7419-332-7 (ИПС), УДК 324:323.15(497.11)“1990/2020“ (M63)
3. Спасојевић, Д. и Ј. Лончар (2020). *Медијска слика о Петом октобру: између оспоравања и заборавља*. У: *Двадесет година 5. октобра* (уредили Славиша Орловић

и Деспот Ковачевић). Београд, Факултет политичких наука и Ханс Зајдел Фондација, 91-113. ИСБН: 978-86-6425-077-1, УДК 316.774:32.019.5(497.11)”2000” (М63)

4. Лончар, Ј. (2020). *Учеиће непартијских организација и група на изборима у Србији. У: Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији – (не)научене лекције* (уредили Славиша Орловић и Деспот Ковачевић). Београд, Факултет политичких наука и Ханс Зајдел Фондација, 221-241. ИСБН: 978-86-6425-069-6, УДК 323.061.2(497.11) (М63)

Остали радови

1. Лончар, Ј., Д. Спасојевић & Д. Вучићевић (2022). *Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократски легитимитет*. Београд: Факултет политичких наука. ИСБН 978-86-6425-102-0.
2. Лончар, Ј. (2021). *Цивилно друштво у Србији. У: Спасојевић, Д. (ур.) Подривање демократије: Процеси и институције у Србији од 2010. до 2020. године*, Београд: ЦРТА, 181-203. ИСБН: 978-86-901428-1-1
3. Lončar, J. (2021). *Civil Society in Serbia*. U: Spasojević, D. (ur.). *Undermining Democracy: Processes and Institutions in Serbia 2010-2020*. Beograd: CRTA, 189-213.
4. Лончар, Ј. (2021). *Политичка заступљеност националних мањина у представничким институцијама: Препоруке за измену изборног законодавства, У: Мањине: Стална опструкција друштвене и политичке интеграције*, Београд: Хелсиншки одбор за људска права у Србији. 9-67. ИСБН: 978-86-7208-222-7.

2.3. Приказ објављених радова

1. Лончар, Ј (2023). ***Перформанс политичког представљања: чему служе говори представника***. Београд: Факултет политичких наука ISBN: 978-86-6425-108-2

Монографија кандидаткиње Јелене Лончар *Перформанс политичког представљања* представља целовиту и детаљну анализу процеса извођења политичког представљања и његових ефеката. Књига разматра како се различити представници

позиционирају и у чије име говоре, које алате и ресурсе притом користе и како утичу на публику и оне које представљају. Ауторка показује да се представљање одвија на различитим позорницама, кроз активан и динамичан процес изношења и прихватања тврдњи које имају изразито продуктивну, конститутивну моћ. У представничком процесу учествују бројни актери чији међусобни утицаји креирају представнички однос. Књига показује да је политичко представљање перформанс са последицама. Теоријска основа на којој књига почива сврстава се у приступ који је у литератури познат као конструктивистички заокрет у теорији политичког представљања. Понуђено разумевање представљања је релативно ново у политичкој теорији, а готово невидљиво у емпиријским политиколошким истраживањима. Док постојећа истраживања доминантно задржавају статичан и једнодимензионалан поглед на представљање, ова књига указује на сложеност представничких процеса кроз осветљавање њихових естетских, креативних, динамичких и релационих аспеката.

Други допринос књиге се огледа у повезивању различитих традиција, односно примени интердисциплинарног приступа. Књига показује да перформативно разумевање представљања не би било могуће без ослањања на различите традиције, посебно хуманистичку, и комуникације са њима. Ауторка посебно наглашава значај увида који долазе из социологије, лингвистике, семиотике, културних студија и театрологије. Док су се класична теоријска мисао о политичком представљању, али и први конструктивистички увиди развијали без довољног ослањања на претходна знања у различитим дисциплинама, ова књига је покушала да повеже њихове различите доприносе како би сагледала ширу слику политичког представљања и уочила све њене комплексности.

Прво поглавље књиге прати теоријски развој политичког представљања од класичне теорије Хане Питкин до заокрета ка динамичним, креативним и релационим аспектима представничких процеса. Примењујући теорију на политичку стварност, наредна поглавља емпиријски показују значај и примењивост одабраног теоријског становишта. Друго поглавље анализира процес представљања жена у скупштини Србији кроз испитивање како се конституишу родни идентитети и улоге кроз процесе изношења представничких тврдњи. Треће поглавље редефинише класичне категорије дескриптивног и суштинског представљања и усклађује их са конструктивистичким разумевањем представљања, а потом их примењује у анализи дескриптивног и суштинског представљања националних мањина у Србији. Четврто поглавље, које је

усмерено на неформално представљање, упоређује процесе изношења представничких тврдњи и механизме ауторизације и одговорности у сферама формалног и неформалног представљања.

Комисија истиче да ће делови ове књиге бити уврштени у обавезну литературу на основним академским студијама на предмету Политичка социологија савременог друштва.

2. Spasojević, D. i J. Lončar (2023). Facing Protests in Serbia: Patterns of New Competitive Authoritarianism. *Democratization*, 30(7): 1380-1399. DOI: <https://doi.org/10.1080/13510347.2023.2238614>

У циљу разумевања разлика између старих и нових компетитивно-ауторитарних режима, овај ко-ауторски рад анализира како нови компетитивно ауторитарни режими реагују на грађанске протесте. Рад се фокусира на протесте у Србији због њихове учесталости и значаја како у старом режиму 1990-их година, тако и у садашњој компетитивно-ауторитарној фази. Анализом пет протестних таласа из протекле деценије, аутори су идентификовали три доминантна начина реаговања режима на протесте, који се значајно разликују од стратегија које је користио стари режим. Прво, за разлику од забране протеста и репресивних механизма које је користио стари режим, нови режим је склон дозвољавању и стратешком игнорисању протеста. Друго, док је у прошлости насиље полиције према демонстрантима било уобичајено, на протестима данас је уочљиво упадљиво одсуство полиције. Коначно, рад указује на јасну разлику у начину на који два режима креирају слику о Другима. Док су током 1990-их година међународни непријатељи били јасно идентификовани и експлицитно именовани, нови режими износе нејасне и често контрадикторне тврдње о различитим, али недовољно конкретним међународним и регионалним непријатељима који по њиховим тврдњама стоје иза протеста.

3. Lončar, Jelena (2023). Evoking the Resemblance: Descriptive Representation of Ethnic Minorities. *Ethnicities*, online first. DOI: <https://doi.org/10.1177/14687968231166514>

Овај чланак представља допринос разумевању дескриптивног представљања из конструктивистичког угла. Конструктивистички приступ политичком представљању

показује да се дескриптивно представљање не може свести на пасивно присуство. Дескриптивни представници активно доприносе креирању идентитета представљених. Упркос томе, постојећа емпиријска литература још увек доминантно операционализује дескриптивно представљање као присуство чланова групе у представничким институцијама. Овај рад показује да дескриптивно представљање подразумева бар два кључна елемента: 1) креирање слике о представнику кроз активирање идентитета представника и 2) креирање слике о представљенима. Чланак сугерише да се дескриптивно представљање изводи кроз коришћење и поигравање са идентитетским границама. Користећи случај политичког представљања мањина у Србији, рад показује како сличност или чланство у групи није нужно транспарентно и очигледно. Представници прво морају да активирају и употребе етничке границе како би били перципирани као дескриптивни представници групе. Они притом говоре о представљенима, што оставља последице на то како чланови групе виде сами себе и своје односе унутар и изван групе.

- 4. Sielska, Z. i J. Lončar (2022). Conflict as a differentiating factor in the creation of social capital among youth in Serbia and Poland, „Rocznik Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej” 20(1): 161-182. DOI: <https://doi.org/10.36874/RIESW.2022.1.9>**

Овај рад анализира како оружани конфликт утиче на социјални капитал. Постојећа литература сугерише да се социјални капитал пост-конфликтног друштва не обликује на исти начин као социјални капитал друштва у ком није било конфликта или војних операција. Међутим, постоји неслагање око тога како тачно конфликти утичу на социјални капитал. Овај ко-ауторски чланак покушава да адресира ову загонетку поређењем нивоа социјалног капитала у Србији и Пољској. Емпиријско истраживање, на основу ког ауторке изводе закључке, спроведено је са две групе учесника: 1. групом младих у Србији (18-24 године) који су током 1990-их година преживели ратна дешавања у својој земљи или су одрасли окружени људима који су учествовали у војним акцијама; 2. друга група је укључила младе из Пољске (18-24 год.) који су као деца одрасли у друштву које у периоду од 1995. до 2002. године није искусило ни оружани конфликт ни војне операције. Налази истраживања су следећи: у друштву у ком није било конфликта приметни су виши нивои социјалне и политичке партиципације; формира се преомшћујући социјални капитал и поверење у актере ван ужег породичног круга, постоји поверење у институције и већи осећај безбедности.

5. Лончар, Ј. (2022). Избори за одборнике скупштине града Београда 2022. године – актери, резултати, последице. *Српска политичка мисао*, посебно издање, 197-222. DOI: <https://doi.org/10.22182/spm.specijal42022.9>, УДК 342.84(497.11)“2022“

Избори за скупштину главног града 3. априла 2022. године су из више разлога били посебно занимљиви и значајни. Прво, то су једини избори на којима је постојала бар делимична неизвесност у погледу изборних резултата. Док се на председничким и парламентарним изборима очекивала убедљива победа Српске напредне странке (СНС), београдски избори су једини где се у току изборне кампање веровало да би опозиција могла да освоји довољан проценат гласова да уздрма стабилну осмогодишњу владавину СНС. Друго, бацили су светло на динамику и поделе унутар СНС. Утапање у СНС Српског патриотског савеза (СПАС) Александра Шапића који је на претходним београдским изборима 2018. године био други по снази, утицало је на поделе унутар владајуће странке, и још важније, на промену београдске политичке сцене. Треће, предвиђања у току изборне кампање су потврђена изборним резултатима. За разлику од избора 2014. и 2018. године када је СНС имао преко 50% мандата и могао самостално да формира власт, након што су 2022. године објављени резултати избора на тренутак је деловало да СНС ни са својим дугогодишњим коалиционим партнерима овај пут неће имати већину. Имајући у виду значај избора и контекст у ком се одржавају, у овом раду се анализирају фактори који утичу на процес одржавања београдских избора, резултати, процес формирања власти и последице избора.

6. Лончар, Ј. и Д. Спасојевић (2022). Буком против диктатуре: Борба за симболичко представљање. *Социологија* 64(2): 227-247, DOI: <https://doi.org/10.2298/SOC2202227L>

У овом раду аутори анализирају процес политичког представљања из угла симбола као субјекта репрезентације. Фокусирајући се на случај протеста „Буком против диктатуре“ одржаног широм Србије на пролеће 2020. године, рад истражује како симболи заузимају улогу представника, како се креирају и мењају значења симбола и како ови процеси утичу на креирање идентитета представљених, ”нас” и Других. За разлику од традиционалног политиколошког разумевања симболичког представљања као статичног и пасивног, у раду се показује да су значења симбола променљива, да настају и мењају се као резултат односа моћи, убеђивања и оспоравања.

Користећи методу анализе представничких тврдњи, симболичко представљање током грађанских протеста се анализира кроз медијско извештавање о протесту на подацима прикупљеним у водећим дневним и недељним новинама у периоду од 24.04. до 08.05.2020. године. Рад представља допринос новијој литератури о представљању која политичко представљање види као динамичну и релациони активност која се одиграва не само у формалним представничким институцијама, већ и у цивилном друштву. Рад је представљен на међународној конференцији Европског конзорцијума за истраживања политике (European Consortium for Political Research (ECPR) General Conference).

- 7. Pavlović A, G. Pudar Draško i J. Lončar (2021). A Battle for Sovereignty: Who Owns Cultural Heritage in Kosovo? *Southeastern Europe* 45(3): 361-386. <https://doi.org/10.30965/18763332-45030005>**

Чланак испитује улогу, статус и перцепције о српском културном наслеђу на Косову* из перспектива Срба и косовских Албанаца. Анализа се фокусира на два случаја, која су наишла на отпор обе стране: усвајање закона у косовском парламенту 2012. године који је требало да заштити српско културно наслеђе и неуспешан захтев Косова из 2015. године за учлањење у УНЕСКО. Оба случаја показују како се културном наслеђу примарно прилази из перспективе државности и како се оно користи да би се додатно продубили међу-етнички сукоби. Аутори осветљавају противречности свођења изградње мира од стране међународне заједнице на наметање законског оквира, док доминантни дискурси и српских и албанских елита суштински продубљују непријатељство и служе као механизми отпора међународним стратегијама.

- 8. Lončar, J. (2021). Electoral Incentives and 'Shape-Shifting' Representation: Representative Claims of Ethnic Minority MPs in Kosovo and Serbia. *Representation* 57(4): 439-457. <https://doi.org/10.1080/00344893.2020.1842797>**

Овај чланак анализира како народни посланици националних мањина користе институционалне подстицаје у процесу извођења представљања. За разлику од ранијих истраживања која истичу да институције одређују понашање политичких актера, овај рад развија мање детерминистички поглед на ефекте изборних подстицаја на политичке субјекте. Рад предлаже и примењује динамичнију анализу која се усмерава

на то како политички субјекти у свом деловању користе институционалне поставке у стратешке сврхе.

- 9. Lončar, J. (2019). *Voices of the Serb Minority in the Assembly of Kosovo*. U Gëzim Visoka i Vjosa Musliu (ur.) *Unravelling Liberal Interventionism: Local Critiques of Statebuilding in Kosovo*. London: Routledge, 117-132. ISBN: 978-1-138-57991-0.**

Ово поглавље, објављено у међународном зборнику анализира понашање посланика српске заједнице у косовском парламенту. Политичко представљање је повезано са различитим захтевима и очекивањима. У свом деловању народни посланици нису изузети од тога. Они се налазе у одређеном институционалном и културолошком окружењу, које бар делимично креира структуре опортунитета. Како би били успешни, односно како би њихове тврдње резонирале са публиком, морају да се ослоне на ове структуре. Ово поглавље испитује како српски посланици реагују на подстицаје и препреке са којима се суочавају и у којој мери успевају да делују независно и аутентично, односно у којој мери потпадају под притиске и следе очекивања која им се намећу.

- 10. Lončar, J. (2019). *Cultural Heritage in Kosovo: strengthening exclusion through inclusive legislation*. U Aleksandar Pavlović, Gazela Pudar Draško, Rigels Halili (ur.) *Rethinking Serbian-Albanian Relations: Figuring out the Enemy*. London: Routledge, 180-197, ISBN 9781138574830.**

Ово поглавље се бави међуетничким односима на Косову* кроз анализу процеса усвајања два закона: Закона о историјском центру Призрена и Закона о Великој Хочи. Користећи критичку анализу оквира, поглавље испитује како се изгледао процес доношења закона, како су представљена питања на дневном реду, корисници закон и други актери укључени у процес. Налази показују да закони могу служити као механизам искључивања чак и када формално користе мањинским заједницама. Иако законски оквир гарантује заштиту мањинских права, косовске политичке институције подстичу међуетничке тензије и сукобе.

- 11. Лончар, Ј. и Н. Бељинац (2021). *Културна аутономија националних мањина: теоријске перспективе и практични изазови*. У: Варади, Т., Г. Башић и С. Таталовић (ур.) *Културна аутономија националних мањина у***

светлу чињеница. Београд: Институт друштвених наука, Српска академија наука и уметности, Академска мрежа за сарадњу у Југоисточној Европи, стр. 10-29. ИСБН: 978-86-7093-248-7.

У тексту, који је објављен као резултат међународне научне конференције Културна аутономија и мањинска самоуправа у организацији Српске академије наука и уметности, испитује се теоријско утемељење културне аутономије националних мањина, као и њене практичне импликације на примеру функционисања националних савета националних мањина у Србији. У првом делу се мапирају нормативне претпоставке концепта, на који се у другом делу наставља разматрање теоријских недоумица и практичних потешкоћа у вези са формално-процедуралним аспектима вршења културне аутономије и контроверзама које прате избор и деловање представничких тела мањинске самоуправе у Србији. У трећем делу се проблематизује начин на који се мањински етнички идентитети, унутар оквира културне аутономије, конструишу и одржавају, с посебним акцентом на опасност њиховог есенцијалистичког разумевања. Четврто и закључно поглавље бави се (дез)интегративним учинцима културне аутономије. Питање (не)укључености националних мањина у ширу заједницу везује се за репродуковање осећаја неприпадања који није отклоњен у режиму мултикултурног грађанства.

12. Лончар, Ј. (2020). „Избори и представљање жена у Србији од 1990. до 2020”.

У: *Како, кога и зашто смо бирали. Избори у Србији 1990-2020. године* (уредили М. Јовановић и Д. Вучићевић). Београд, Службени гласник, Институт за политичке студије, 869-889., ИСБН ISBN 978-86-7419-332-7 (ИПС), УДК 324:305-055.2(497.11)“1990/2020“

Ово поглавље објављено је у Зборнику радова са научне конференције Избори у Србији 1990—2020. у организацији Факултета политичких наука и Института за политичке студије. Поглавље истражује како су различите промене изборног система утицале на присуство жена у националној, покрајинској и локалним скупштинама од увођења вишепартизма 1990. до 2020. године, као и на њихово позиционирање у извршној власти. Анализа показује да се у погледу учешћа жена у политичком животу виде јасне разлике између три периода који следе битне измене изборних правила: 1) период до 2004. односно до увођења првих родних квота, 2) постепено повећање броја жена од 2004–2011. и 3) период од 2011, када се уз родну квоту на изборним листама

додаје и услов расподеле мандата према редоследу на изборној листи. Иако је последњих година дошло до значајног повећања учешћа жена у представничким институцијама, ови бројеви нису нужно и показатељ равноправности полова у политичком животу, нити значајнијег утицаја жена на доношење одлука.

13. Лончар, Ј. (2020). „Избори и представљање националних мањина у Србији 1990-2020”. У: *Како, кога и зашто смо бирали. Избори у Србији 1990-2020. године* (уредили М. Јовановић и Д. Вучићевић). Београд, Службени гласник, Институт за политичке студије, 843-869. ИСБН ISBN 978-86-7419-332-7 (ИПС), УДК 324:323.15(497.11)“1990/2020“

Овај прилог, који је објављен у Зборнику радова са научне конференције Избори у Србији 1990—2020. у организацији Факултета политичких наука и Института за политичке студије, анализира учешће политичких партија националних мањина на парламентарним и локалним изборима у Србији од 1990. до 2020. године. С обзиром на то су се од 1990. године изборни закони неколико пута мењали у мањој или већој мери, циљ поглавља је да истражи ефекте различитих изборних правила на заступљеност мањина у Народној скупштини и скупштинама локалних самоуправа. Анализа показује да су измене изборних закона до сада биле усмерене ка повећању заступљености најбројнијих и политички најорганизованијих мањина, док малобројне мањине од 2008. године успевају да остваре симболично присуство у представничким институцијама само на локалном нивоу.

14. Спасојевић, Д. и Ј. Лончар (2020). *Медијска слика о Петом октобру: између оспоравања и заборавља*. У: *Двадесет година 5. октобра* (уредили Славиша Орловић и Деспот Ковачевић). Београд, Факултет политичких наука и Ханс Зајдел Фондација, 91-113. ИСБН: 978-86-6425-077-1, УДК 316.774:32.019.5(497.11)“2000”.

Ово поглавље објављено је у зборнику са научне конференције Двадесет година 5. октобра (2000.-2020.) у организацији Факултета политичких наука. Поглавље анализира медијске дискурсе о Петом октобру у последњих двадесет година. У раду се фокусирамо на текстове објављене поводом годишњица Петог октобра у два дневна листа, Блицу и Вечерњим новостима. У анализи уочавамо три основна дискурса: 1) дискурс о пропуштеним шансама и изневереним очекивањима; 2) дискурс о

(револуционарном?) карактеру промена, и 3) дискурс заборављања и повратка деведесетих. Налази такође указују на динамику у односима између странака старог режима и странака победничке коалиције ДОС, као и на промену односа странака и актера цивилног друштва без којих Пети октобар није био могућ. Поглавље показује како један снажан симбол релативно брзо прелази пут од „звезде водиле“ до симбола изневерених очекивања и давнопрошлог времена, али и постаје „празни означитељ“.

15. Лончар, Ј. (2020). *Учешће непартијских организација и група на изборима у Србији. У: Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији – (не)научене лекције* (уредили Славиша Орловић и Деспот Ковачевић). Београд, Факултет политичких наука и Ханс Зајдел Фондација, 221-241. ИСБН: 978-86-6425-069-6, УДК 323.061.2(497.11).

Овај прилог, објављен у зборнику радова са научне конференције Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији: (не)научене лекције, анализира учешће непартијских организација и група на изборима у Србији. Уверење да су политичке партије кључни актери политичког представљања подложно је све већим критикама како опада идентификација бирача са партијама и расте антипартизам. Паралелно са тим у литератури расте интересовање за непартијске организације и кандидате на изборима и могућности да ови актери допринесу новим моделима демократије и демократичнијем представљању. С друге стране, у Србији је учешће непартијских организација на изборима готово у потпуности неистражено упркос томе што се последњих година на изборима појављује све више непартијских листа, односно група грађана. Овај рад стога анализира учешће непартијских организација на изборима у Србији са циљем да истражи правилности у њиховом изборном учешћу и резултатима и везу између све веће појаве група грађана на изборима и све већег неповерења бирача у политичке партије.

Комисија није приказала четири публикације кандидаткиње: 1. Лончар, Ј., Д. Спасојевић & Д. Вучићевић (2022). *Политике репрезентације у Србији: Представ(љање) и демократски легитимитет*. Београд: Факултет политичких наука. ИСБН 978-86-6425-102-0; 2. Лончар, Ј. (2021). *Цивилно друштво у Србији. У: Спасојевић, Д. (ур.) Подривање демократије: Процеси и институције у Србији од*

2010. do 2020. godine, Београд: ЦРТА, 181-203. ИСБН: 978-86-901428-1-1; 3. Lončar, J. (2021). *Civil Society in Serbia*. U: Spasojević, D. (ur.). *Undermining Democracy: Processes and Institutions in Serbia 2010-2020*. Beograd: CRTA, 189-213; 4. Лончар, Ј. (2021). *Политичка заступљеност националних мањина у представничким институцијама: Препоруке за измену изборног законодавства*, У: *Мањине: Стална опструкција друштвене и политичке интеграције*, Београд: Хелсиншки одбор за људска права у Србији. 9-67. ИСБН: 978-86-7208-222-7. Ове публикације нису приказане зато што не спадају у категорије радова о испуњености услова предвиђених Правилником за избор ванредног професора.

2.4. Оцена Комисије о испуњености услова предвиђених Правилником

Категоризацијом и прегледом квантитативно исказаних научних резултата за стицање звања ванредног професора за ужу научну област ”Политиколошко-социолошке студије”, Комисија закључује да доцент др Јелена Лончар испуњава све критеријуме за избор у ово звање. У табели испод приказани су обавезни захтеви за избор у звање ванредног професора на Универзитету у Београду у групацији друштвено-хуманистичких наука и радови који испуњавају ове захтеве, а који су објављени од кандидатовог избора у звање доцента. Категоризацију радова потврдила је и Комисија за верификацију категоризације и рангирања радова за избор у наставничка и истраживачка звања Факултета политичких наука.

Критеријум: Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.	
1. Spasojević, D. i J. Lončar (2023). Facing Protests in Serbia: Patterns of New Competitive Authoritarianism. <i>Democratization</i> , 30(7): 1380-1399. DOI: https://doi.org/10.1080/13510347.2023.2238614	M21
2. Lončar, Jelena (2023). Evoking the Resemblance: Descriptive Representation of Ethnic Minorities. <i>Ethnicities</i> , online first. DOI: https://doi.org/10.1177/14687968231166514	M23

<p>3. Sielska, Z. i J. Lončar (2022). Conflict as a differentiating factor in the creation of social capital among youth in Serbia and Poland, „<i>Rocznik Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej</i>” 20(1): 161-182. DOI: https://doi.org/10.36874/RIESW.2022.1.9</p>	<p>M23</p>
<p>4. Pavlović A, G. Pudar Draško i J. Lončar (2021). A Battle for Sovereignty: Who Owns Cultural Heritage in Kosovo? <i>Southeastern Europe</i> 45(3): 361-386. https://doi.org/10.30965/18763332-45030005</p>	<p>M23</p>
<p>5. Lončar, J. (2021). Electoral Incentives and 'Shape-Shifting' Representation: Representative Claims of Ethnic Minority MPs in Kosovo and Serbia. <i>Representation</i> 57(4): 439-457. https://doi.org/10.1080/00344893.2020.1842797</p>	<p>M23</p>
<p>6. Lončar, J. (2019). Voices of the Serb Minority in the Assembly of Kosovo. U Gëzim Visoka i Vjosa Musliu (ur.) <i>Unravelling Liberal Interventionism: Local Critiques of Statebuilding in Kosovo</i>. London: Routledge, 117-132. ISBN: 978-1-138-57991-0.</p>	<p>M13</p>
<p>7. Lončar, J. (2019). Cultural Heritage in Kosovo. U Aleksandar Pavlović, Gazela Pudar Draško, Rigels Halili (ur.). <i>Rethinking Serbian-Albanian Relations: Figuring out the Enemy</i>. London: Routledge, 180-197, ISBN 9781138574830</p>	<p>M13</p>
<p>8. Лончар, Ј. (2022). Избори за одборнике скупштине града Београда 2022. године – актери, резултати, последице. <i>Српска политичка мисао</i>, посебно издање, 197-222. DOI: https://doi.org/10.22182/spm.specijal42022.9, УДК 342.84(497.11)“2022“</p>	<p>M24</p>
<p>Критеријум: Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитетска или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора за претходно звање.</p>	

<p>1. Лончар, Ј (2023). <i>Перформанс политичког представљања: чему служе говори представника</i>. Београд: Факултет политичких наука ISBN: 978-86-6425-108-2</p>	<p>M42</p>
<p>Критеријум: Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33.</p>	
<p>1. Лончар, Ј. и Д. Спасојевић (2022). Буком против диктатуре: Борба за симболичко представљање. <i>Социологија</i> 64(2): 227-247, DOI: https://doi.org/10.2298/SOC2202227L, UDK 061.23:323.26]:316.773.2(497.11)“2020”. Рад представљен на међународној конференцији Европског конзорцијума за истраживања политике (European Consortium for Political Research (ECPR) General Conference), 30.08-03.09.2021.</p>	<p>M33</p>
<p>2. Лончар, Ј. и Н. Бељинац (2021). Културна аутономија националних мањина: теоријске перспективе и практични изазови. У: Варади, Т., Г. Башић и С. Таталовић (ур.) <i>Културна аутономија националних мањина у светлу чињеница</i>. Београд: Институт друштвених наука, Српска академија наука и уметности, Академска мрежа за сарадњу у Југоисточној Европи, стр. 10-29. ИСБН: 978-86-7093-248-7. Рад представљен на међународној конференцији Културна аутономија и мањинска самоуправа 30-31.10.2019.</p>	<p>M33</p>
<p>Критеријум: Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63.</p>	
<p>1. Лончар, Ј. (2020). „Избори и представљање жена у Србији од 1990. до 2020”. У: <i>Како, кога и зашто смо бирали. Избори у Србији 1990-2020. године</i> (уредили М. Јовановић и Д. Вучићевић). Београд, Службени гласник, Институт за политичке студије, 869-889., ИСБН ISBN 978-86-7419-332-7 (ИПС), УДК 324:305-055.2(497.11)“1990/2020“</p>	<p>M63</p>
<p>2. Лончар, Ј. (2020). „Избори и представљање националних мањина у Србији 1990-2020”. У: <i>Како, кога и зашто смо бирали. Избори у Србији 1990-2020. године</i> (уредили М. Јовановић и Д. Вучићевић). Београд, Службени гласник, Институт за политичке студије, 843-869. ИСБН</p>	<p>M63</p>

ISBN 978-86-7419-332-7 (ИПС), УДК 324:323.15(497.11)“1990/2020“.	
3. Спасојевић, Д. и Ј. Лончар (2020). Медијска слика о Петом октобру: између оспоравања и заборав. У: <i>Двадесет година 5. октобра</i> (уредили Славиша Орловић и Деспот Ковачевић). Београд, Факултет политичких наука и Ханс Зајдел Фондација, 91-113. ИСБН: 978-86-6425-077-1, УДК 316.774:32.019.5(497.11)“2000”.	M63
4. Лончар, Ј. (2020). Учешће непартијских организација и група на изборима у Србији. У: <i>Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији – (не)научене лекције</i> (уредили Славиша Орловић и Деспот Ковачевић). Београд, Факултет политичких наука и Ханс Зајдел Фондација, 221-241. ИСБН: 978-86-6425-069-6, УДК 323.061.2(497.11).	M63

2.5. Учешће на научним скуповима

Од избора у звање доцента, др Јелена Лончар учествовала је на следећим научним скуповима:

1. „Културна аутономија националних мањина: теоријске перспективе и практични изазови“ (са Н. Бељинац), конференција Културна аутономија и мањинска самоуправа, Српска академија наука и уметности и Институт друштвених наука, 30-31.10.2019.
2. „Избори и представљање жена у Србији од 1990. до 2020.“, конференција Избори у Србији 1990-2020. у организацији ФПН и Института за политичке студије, 9.-10.12.2020.
3. „Избори и представљање националних мањина у Србији 1990-2020“, конференција Избори у Србији 1990-2020. у организацији ФПН и Института за политичке студије, 9.-10.12.2020.

4. „Учешће непартијских организација и група на изборима у Србији“, конференција Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији – (не)научене лекције, Београд, 02-07.2020.
5. „Медијска слика о Петом октобру: између оспоравања и заборавља“, конференција: Двадесет година 5. октобра (2000.-2020.), Факултет политичких наука, 06.10.2020.
6. „Constitutional Constructions of Minorities in the Balkans: The Politics of Naming“, конференција IPSA World Congress of Political Science, 10-15.07.2021.
7. „Speaking up for Democracy: Noise against Dictatorship Protest in Serbia“ (са Д. Спасојевић), конференција: European Consortium for Political Research (ECPR) General Conference, 30.08-03.09.2021.
8. „Constructing the Enemy Within: Predominant Populist Party in Serbia“ (са Д. Спасојевић) на European Consortium for Political Research (ECPR) General Conference, 30.08-03.09.2021.
9. „Legal mobilization for the rights of Bosniaks and Albanians in Serbia“ (са М. Хрњаз) на: Legal Mobilisation for Minority Rights in Central and South-eastern Europe”, Атина, 02-03.09.2021.
10. „A Representative Relationship: Moments of Constitution“, на: Годишња конференција Удружења за политичке науке Србије – Сабор, Факултет политичких наука, Београд, 24-25.09.2022.

2.6. Искуство у педагошком раду са студентима и оцена

Др Јелена Лончар ангажована је у извођењу наставе на Факултету политичких наука Универзитета у Београду од јануара 2009. године као сарадница у настави на предмету „Политичка социологија савременог друштва“. У периоду 2010-2018. године била је ангажована као асистенткиња на неколико политиколошко-социолошких предмета (Политичка социологија, Политичка социологија савременог друштва, Савремена држава). Од избора у звање доцента (2018. године) у ужој научној области „Политиколошко-социолошке студије“ кандидаткиња, осим предмета на основним академским студијама, предаје и на мастер студијама, најпре на предметима „Глобализација и савремено друштво“ и „Конфликти и дијалог – цивилно друштво, синдикати и стратегије промена“, а од нове акредитације (школска 2022/23) на предметима „Цивилно друштво и грађански активизам“ и „Политичка анализа“.

У оквиру своје пријаве, кандидаткиња је приложила све доступне евалуације за предмете на којима је била ангажована од школске 2018/19. године, тј. од избора у звање доцента. Кандидаткиња је приложила евалуације за 2018/2019, 2019/2020, 2020/21., 2021/22. и 2022/23. школску годину.

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидаткиње др Јелене Лончар за школску 2022/23. на предмету Политичка социологија савременог друштва износила је 4,83 за предавања и 4,85 за вежбе на међународним студијама; 4,22 за предавања и 4,76 за вежбе на новинарском смеру; 4,60 за предавања и 4,77 за вежбе на политиколошком смеру; 4,55 за предавања и 4,48 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду. На предмету Савремена држава просечна оцена је те школске године била 4,84 за предавања.

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидаткиње др Јелене Лончар за школску 2021/22. на предмету Политичка социологија савременог друштва износила је 5,00 (13 од 114 студената) и 4,23 (18 од 114 студената) за предавања и 4,92 (14 од 114 студената) и 4,67 (18 од 114 студената) за вежбе на међународним студијама; 4,48 (48 од 221 студената) и 4,73 (29 од 221 студента) за предавања и 4,71 (72 од 221 студената) и 4,64 (66 од 221 студената) за вежбе на новинарском смеру; 4,58 (26 од 114 студената) и 4,43 (30 од 114 студената) за предавања и 4,63 (40 од 114 студената) и 4,58 (36 од 114 студената) за вежбе на политикологији; 4,34 (60 од 184 студената) и 4,47 (53 од 184 студената) за предавања и 4,81 (70 од 184 студената) и 4,68 (62 од 184 студената) за вежбе на социјалној политици и социјалном раду. На предмету Савремена држава просечна оцена је за предавања те школске године била 4,76 (32 од 79 студената) и 4,70 (40 од 79 студената).

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидаткиње др Јелене Лончар за школску 2020/21. на предмету Политичка социологија савременог друштва износила је 4,75 и за предавања и за вежбе на међународним студијама (5 и 11 од 98 анкетираних студената); 4,65 за предавања и 4,75 за вежбе на новинарском смеру (27 односно 61 од 208 анкетираних студената), 4,46 за предавања и 4,58 за вежбе на политикологији (14 односно 21 од 91 анкетираних студената), 4,74 за предавања и 4,78 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду (30 односно 35 од 176 анкетираних студената). На предмету Савремена држава

просечна оцена је за предавања те школске године била 4,90 (13 анкетираних студената).

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидаткиње др Јелене Лончар за школску 2019/20. на предмету Политичка социологија савременог друштва износила је 4,91 за предавања и 4,38 за вежбе на међународним студијама (13 и 10 анкетираних студената); 4,48 за предавања и 4,51 за вежбе на новинарском смеру (49 и 93 анкетираних студената); 4,51 за предавања и 4,69 за вежбе на политикологији (34 и 38 анкетираних студената), 4,78 за предавања и 4,80 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду (60 и 53 анкетираних студената). На предмету Савремена држава просечна оцена је за предавања те школске године била 4,74 (23 анкетираних студента).

Просечна оцена педагошког рада у оквиру основних академских студија кандидаткиње др Јелене Лончар за школску 2018/19. на предмету Политичка социологија савременог друштва износила је 5,00 за вежбе на међународним студијама (11 анкетираних студената), 4,58 за вежбе на новинарском смеру (33 анкетираних студената), 4,93 за вежбе на политикологији (24 анкетираних студената), 4,73 за вежбе на социјалној политици и социјалном раду (33 анкетираних студента).

2.6. Оригинално стручно остварење или учешће у пројекту

У конкурсној документацији кандидаткиња је навела да је од последњег избора у звање доцента учествовала, или и даље учествује, на следећим научним и стручним пројектима:

1. Истраживачица на пројекту *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* (бр. 179076) који финансира Министарство просвете и технолошког развоја (2018-)

2. Руководитељка пројекта *RECLAIM Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократски легитимитет*, који је финансирао Фонд за науку Републике Србије (2020-2022);

3. Ко-руководитељка пројекта *Cross-community initiatives*, финансиран од стране: *Peaceful Change initiatives* (2021-2023).

3. Изборни услови

Преглед испуњености изборних услова, по ближим одредницама наведеним у Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, дат је у следећој табели и касније образложен.

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководијење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руководијење радом или чланство у органу или професионалном

	<p>удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p>
--	---

1. Стручно-професионални допринос (4 од 4 изабрана услова)

1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.

- Кандидаткиња др Јелена Лончар је чланица уређивачког одбора часописа *Годишњак Факултета политичких наука*, који издаје Факултет политичких наука у Београду. Часопис је рангиран као врхунски часопис националног значаја (M51).

2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.

- Кандидаткиња др Јелена Лончар је била чланица организационог одбора научне конференције *Избори у Србији 1990-2020.* у организацији Факултета политичких наука одржане 09-10. децембра 2020. године.

- Кандидаткиња др Јелена Лончар је била чланица организационог одбора научне конференције *Тридесет година обновљеног вишепартизма у Србији – (не)научене лекције* у организацији Факултета политичких наука одржане 02. јула 2020. године.

3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.

- Кандидаткиња др Јелена Лончар доставила је потврду да је, од избора у звање доцента, била ментор или чланица Комисија за одбрану укупно 10 мастер радова.

4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.

Кандидаткиња је учествовала на следећим домаћим и међународним пројектима:

- Истраживачица на пројекту *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* (бр. 179076) који финансира Министарство просвете и технолошког развоја (2018-)
- Руководитељка пројекта *RECLAIM Политике репрезентације у Србији: Представ(љање) и демократски легитимитет*, који је финансирао Фонд за науку Републике Србије (2020-2022);
- Ко-руководитељка пројекта *Cross-community initiatives*, финансиран од стране: Peaceful Change initiatives (2021-2023).

2. Допринос академској и широј заједници (3 од 5 изабрана услова)

1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.

Кандидаткиња др Јелена Лончар је чланица Удружења за политичке науке Србије, чланица Међународног удружења за политичке науке (International Political Science Association) и чланица Југоисточно европске мреже за истраживање рода и политике (Gender & Politics Research Network in South-East Europe).

2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

Кандидаткиња др Јелена Лончар је чланица следећих органа управљања и комисија на Факултету политичких наука Универзитета у Београду:

- Чланица Савета Факултета политичких наука Универзитета у Београду, од 2021. године, а од 2023. године и заменица председника Савета ФПН.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству (2 од 6 изабраних услова)

2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.

Кандидаткиња др Јелена Лончар предаје на School for International Training на програму Serbia, Austria, and Hungary: Comparative European Perspectives on Conflict and Democracy. На овом програму кандидаткиња предаје предмет Democracy, Illiberalism, and Humanitarianism in 21st Century Europe (од 2023.). Од 2018. до 2023. је предавала у истој институцији на програму Peace and Conflict Studies in the Balkans, где је предавала предмет Research Methods and Ethnics.

3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.

Др Јелена Лончар је чланица Удружења за политичке науке Србије, чланица Међународног удружења за политичке науке (International Political Science Association) и чланица Југоисточно европске мреже за истраживање рода и политике (Gender & Politics Research Network in South-East Europe).

***

У складу са горе наведеним, Комисија констатује да је кандидаткиња др Јелена Лончар испунила сва три изборна услова испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, два од пет одредница које се тичу доприноса академској и широј заједници, и две од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

4. Закључак и предлог Комисије

Комисија је прегледала конкурсну документацију коју је поднела др Јелена Лончар и закључила да кандидаткиња задовољава и све предвиђене услове за радно место ванредног професора за ужу научну област „Политиколошко-социолошке студије”. Др Јелена Лончар:

1. Поседује петнаест година искуства у педагошком раду са студентима;
2. Има позитивну оцену педагошког рада у току протеклог изборног периода;
3. Од претходног избора у звање објавила је један рад категорије M21, 4 рада категорије M23, један рад категорије M24 и два рада из категорије M13 (који се признају у складу са Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду). Тако је испунила захтев по коме су за избор у звање ванредног професора потребна два рада категорије M20 или пет радова из категорије M51 из научне области за коју се бира;
4. Учествоје, или је учествовала од последњег избора у звање, на три истраживачка пројекта;
5. Од претходног избора у звање објавила је једну научну монографије из области за коју се бира. Монографију је објавио Факултет политичких наука и делови књиге ће се користити као наставни материјал у оквиру основних академских студија;
6. Од претходног избора у звање објавила је два рада представљена на међународним научним скуповима (M33) и четири рада представљена на научним скуповима националног значаја (M63), чиме је испунила захтев који подразумева по један рад са међународног скупа и скупа националног значаја;
7. Кандидаткиња је била чланица десет Комисија за одбрану завршних мастер радова на мастер академским студијама;
8. Испунила је сва три изборна услова испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, две од пет одредница које се тичу доприноса академској и широј заједници, и две од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

На основу свега изложеног у овом извештају, Комисија је закључила да доценткиња др Јелена Лончар не само да испуњава све формалне услове за избор у звање ванредног професора за област „Политиколошко-социолошке студије“, него да се ради о веома квалитетној кандидаткињи која је у свом досадашњем раду, објављеним радовима, ангажовањем у академској заједници и настави, показала

научно-истраживачке, педагошке и организационе способности које је квалификују за избор.

Ценећи све ове чињенице Комисија предлаже Изборном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду да др Јелену Лончар изабере за ванредног професора са пуним радним временом за ужу научну област „Политиколошко-социолошке студије“.

У Београду, 04. октобра 2023. године

КОМИСИЈА

проф. др Славиша Орловић

редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду

проф. др Душан Спасојевић

ванредни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду

Др Газела Пудар Драшко

виша научна сарадница Института за филозофију и друштвену теорију
Универзитета у Београду
